

# CUMÙNI Di LUNGÒNI



CUMÙNI DI  
LUNGÒNI

## Puisia di Pablo Neruda

E...in chiss'ètai vinìsi la puisìa a cìlcàmmi,  
no sòcu da undi 'inisi  
da cali 'arru o rìu,  
no sòcu còmu né candu,  
no érani bóci, no érani paràuli né silènzìu,  
parò da una carréra mi chjamàa  
da li rami di la nòtti  
tutt'a unu, in mèzu a l'alti  
illu fócu violèntu  
o turrèndi a la sóla  
éra chì chena cara  
e mi tuccàa.

Éu no sapìa cosa dì,  
la bucca méa no sapìa mintuà,  
l'òcchji méi érani céchi,  
calchi cosa ciuccàa ill'àmina méa,  
frèbba o ali paldùti,  
e turrési a la sóla,  
piddhèndini capu di chissa scaddhatùra,  
scriìsi la primma lìnia pocu chjàra,  
pocu chjàra chèna struttùra,  
chèna bruttura  
còsa di pòcu còntu,  
saiittù di ca' no sà nuddha,  
tutt'a unu vidìsi lu céli spampanatu e abbàltu,  
pianèti, pàlpitu di piantàgghji  
ùmbra paltusàta  
bucchiriddhàta da stràli  
fócu e fióri.

E éu, criatùra minóri  
Imbriàcu di lu bóitu mannu  
puntiddhàtu di 'stelli,  
àgghju présu e socu iguali  
a lu mistériu,  
mi intindìsi pàlti vilghjini  
di lu sprufundù,  
caniulési cu' li 'stelli,  
lu me' córi si 'sciuddhìsi illu 'entu.

